

**MART 2016 TARİH BASKILI
AİLE EKONOMİSİ
DERS KİTABINA İLİŞKİN DÜZELTME CETVELİ**

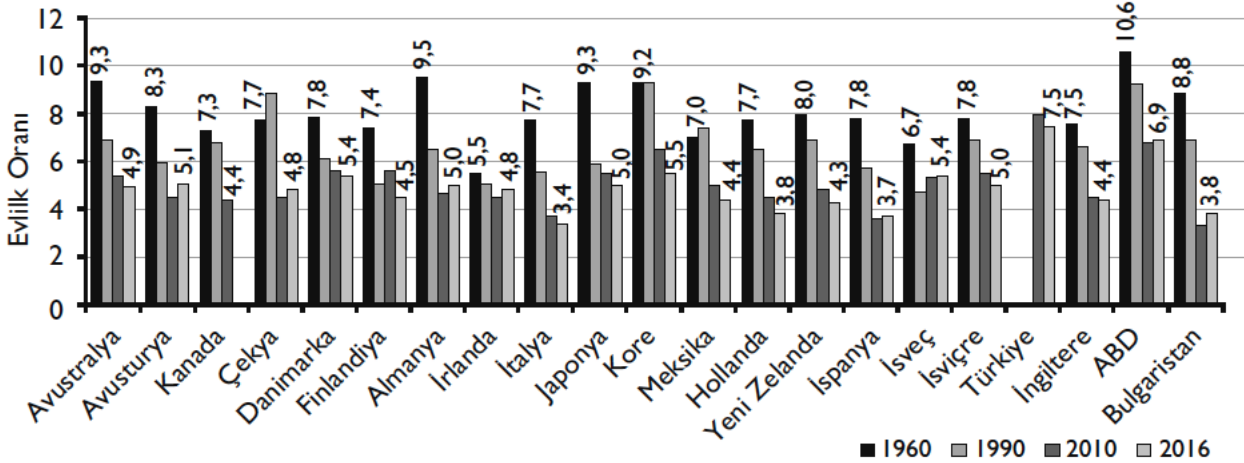
- 1- Ünite 4, sayfa 71 Giriş'ten sonraki ana başlık "Demografik Dönüşüm ve Aile Yapısı" şeklinde düzenlenmiştir.
- 2- Ünite 4, sayfa 74 "Doğum Oranı" başlığı altında; ilk paragraf 6. satırdan itibaren aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

2016'da ise Avrupa'da 2'nin altına Orta Asya ve Kuzey Afrika'da 3'ün altına düşmüştür. En dikkat çeken Sahra-altı Afrika (Sahra Çölünün altında yer alan Afrika ülkeleri) ülkelerinin kadın başına neredeyse 5 çocuk sayısıdır. Fakat Sahra-altı ülkelerinde bile tüm Dünya'da olduğu gibi doğum oranının düştüğü görülmektedir. Bununla birlikte "kadın başına doğum oranı" sıfır'da değildir. Diğer bir ifade ile nüfus artış hızının düşmesi belli ülkeler hariç toplam nüfusta azalma yaratmamaktadır. Sadece nüfusun giderek daha yavaş bir hızla büyümesine neden olmaktadır. Dolayısıyla dünya nüfusu da azalmamaktadır. Bununla birlikte artış içinde doğum oranlarından kaynaklanan pay azalmaktadır.

- 3- Ünite 4, sayfa 77 son paragraf aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

Her ülke için hem 1950-55 hem de 2010 yılına ait yaşam beklentileri görülebilmektedir. 1975-80 döneminde örneğin Norveç'te yaşayan bir insanın ortalama ömrü 73 iken, 2015-20 arasında 82'ye çıkmıştır.

- 4- Ünite 4, sayfa 79'da yer alan Şekil 4.8 ve altındaki paragraf aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

Şekil 4.8: Evlilik Oranı

1960'larda, seçilmiş ülkelerin hepsinde, nüfus içinde yeni evlenen bireylerin genel olarak nüfusun yüzde 7-11'i arasında bir kısmını oluşturduğu görülmektedir. Grafikte, 1960, 1990, 2010 ve 2016 verilerinin bir arada verilmesi ile evlilik oranının düşüşü izlenebilir hale gelmiştir. 1960-2016 arasındaki elli yıllık süreçte, farklı kıta ve gelişme düzeylerinden seçilmiş olan grafikteki ülkelerin hepsinde, az ve çok oranlarda evlilik oranlarının düştüğü görülmektedir. Tüm Dünya'da sanki insanlar birlikteliklerini daha az kurumsal bir çerçeveye oturtur hale gelmektedirler. Aile yapısındaki değişim bundan ibaret de değildir. Aileyi oluşturan anne, baba, daha büyükler gibi düşünülen yapı da farklılaşmaktadır. tek başına yaşayanlardan, sadece annenin ya da babanın olduğu tek ebeveynli ailelere, benzer cinslerin evliliklerine ya da evlilik dışı birlikteliklerin kanun önünde tanınır hale gelmesine ilk bakışta sayılabilecek bir çeşitlenme söz konusudur.

- 5- Ünite 5, sayfa 100, 2. paragrafın sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

Evrensellikte vergilerle finanse edilen, önceden bir miktar ödeme ya da düşük geliri olma gibi bir şarta bağlı olmayan bireylerin gelirlerini artırmayı hedefleyen bir hizmet sunulmaktadır. Seçicilik ilkesinde de vergiyle finanse edilen, düşük geliri grupların dezavantajlarını kapamayı hedefleyen bir politika uygulanmaktadır. Dolayısıyla yararlanacakların gelir (ya da devletin seçtiği başka bir kriter) açısından doğru kişi olduklarını göstermeleri gerekir. Karşılık olan ödemeyle sunulan hizmetlerde ise, bireylerin hizmete katkı yapması beklenmektedir. Son olarak ilkelere sahip politik bakış açıları içinde tabloda bazı ip uçları söz konusudur. Seçicilik daha çok liberaller tarafından, karşılıklılık daha çok muhafazakarlar, evrensellikte sosyal demokratlar tarafından tercih edilen, sık kullanılan ilkelerdir.

6- Ünite 5, 101. sayfadaki tablo 5.4 aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

Tablo 5.4: Bazı Ülkelerde Erkekler İçin Emeklilik Yaşı

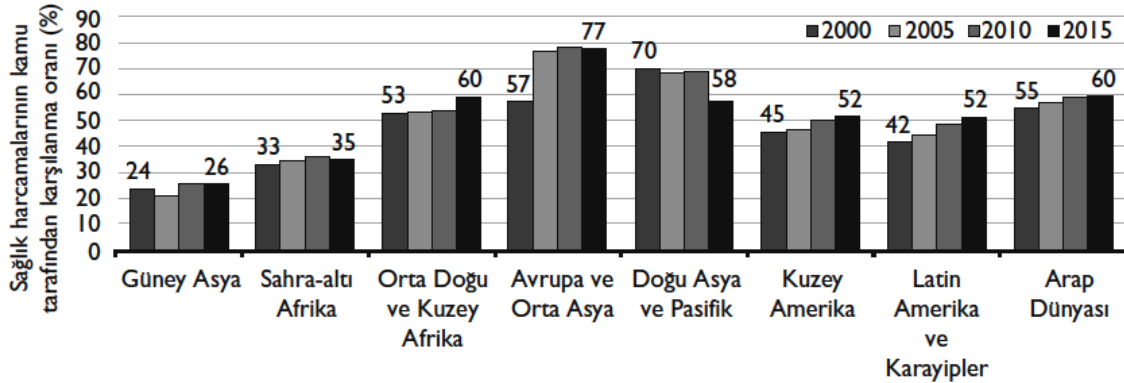
	2016
İzlanda, Norveç,	67
ABD	66
Avustralya, Avusturya, Belçika, Kanada, Danimarka, Finlandiya, Almanya, İtalya, Japonya, Meksika vb.	65
Kore	61
Lüksemburg	60
Türkiye	60
Güney Afrika*	60
Türkmenistan*	62
Malezya*	60
Endonezya*	58
Bangladeş*	59

Kaynak: OECD (2017). Pensions at a Glance 2017: OECD and G20 Indicators, OECD Publishing, Paris.
http://dx.doi.org/10.1787/pension_glance-2017-en_s.50; Trading economics, Retirement Age Men,
<https://tradingeconomics.com/country-list/retirement-age-men>.

7- Ünite 5, 102. sayfanın son paragrafına aşağıdaki içerik eklenmiştir.

Şekil 5.3'de insan ömrünün en çok arttığı ülkelerden Japonya'da kamu fonlarının üstündeki yükün 2 kattan daha fazla; Türkiye'nin, Kore'nin ise yükünün 3 kattan fazla artması beklenmektedir ve sadece insan ömrünün uzamasından kaynaklanmaktadır. Şekil 5.4'de sağlık harcamalarının kamu fonları tarafından karşılanma oranının bölgesel dağılımı görülmektedir.

8- Ünite 5, 103. sayfadaki grafik 5.4 ve altındaki paragraf aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

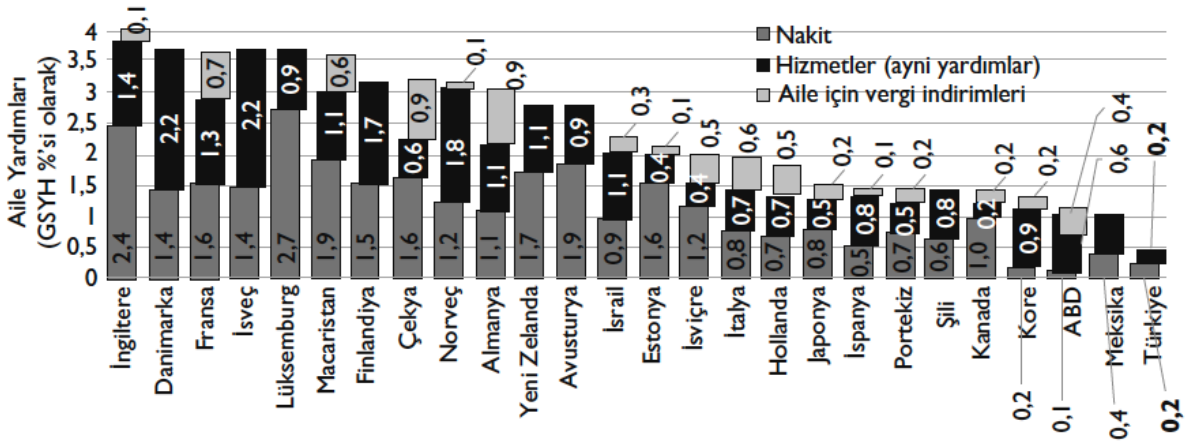
Şekil 5.4: Sağlık Harcamalarının Kamu Tarafından Karşılanma Oranı (%)

Kaynak: Dünya Bankası, Health expenditure, public (% of total health expenditure),
<http://data.worldbank.org/indicator/SH.XPD.PUBL/countries?display=default>, (Erişim tarihi: 11.04.2014).

Şekil 5.4'de 2000-2015 arasında sağlık harcamalarının kamu tarafından karşılanma oranı görülmektedir. Bölgesel olarak, Doğu Asya hariç, sağlık harcamalarının arttığı gözlenmektedir. Yine de en fazla kamusal harcama Avrupa ve Orta Asya devletleri tarafından yapılmaktadır. Zengin ülkeler bireylere daha fazla yatırım yapmaktadırlar. Sahra-altı Afrikası ve Güney Asya ülkeleri fakir bireylerin ve ailelerin çok olduğu ülkeler olmasına rağmen devletin de sağlığa finansman ayırma oranının az olduğu görülmektedir.

9- Ünite 5, 112. sayfada grafik 5.7 güncellenmiş ve üstündeki paragraf aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

Şekil 5.7'de, OECD ülkelerinin kendi GSMH'larına göre aile harcamalarının gelişimi görülmektedir. Grafikte OECD ülkeleri için daha çok nakdi ve aynı yardımların kullanıldığı görülmektedir. Grafikte bütün uygulanan yardım çeşitleri, ülkelerin kendi üretim düzeylerinin (Gayri Safi Yurtiçi Hasıla -GSYH- 'larının) % olarak gösterilmiştir. Böylece ülkelerin kendi güçlerine göre aileye ne kadar kaynak ayırdıkları gösterilmiştir. Grafikte aileye en çok kaynak aktaran ülkelerden İngiltere'nin, Lüksemburg'un desteklerde daha çok nakdi yardımları, Danimarka'nın, İsveç'in, Norveç'in ise aynı yardımları tercih ettiği görülmektedir. Her ülkenin kendi kültürüne göre bir tercih yaptığı söylenebilir. Bununla birlikte ABD, Kore, Meksika, Şili ve Türkiye'de aile desteklerinin diğerlerinden daha az olduğu da gözlenebilmektedir.

Şekil 5.7: Aile Yardımlarının Çeşitleri (GSYH'nin Yüzdesi Olarak)

10- Ünite 5, Sayfa 114 "Mevzuat Yoluyla Yönlendirmek" başlığı altındaki paragrafın sonuna aşağıdaki içerik eklenmiştir.

Burada dikkat edilecek husus, daha iyi sağlık, daha geniş kitlelere ulaşmak, ücret garantisi altına alınmış izinler ve iyileşme süreleri çalışan haklarının genişletilmesi olarak düşünülebilir. Bununla birlikte hukuki düzenleme ile genişletilen hakların maliyeti genellikle işverenlere yüklenmektedir. Bunun çalıştırılan insan sayısı üzerinde diğer ifadeyle istihdam oranı üzerinde düşürücü etkisi olabilir.

11- Ünite 5, sayfa 124 "Kendimizi Sınayalım" 1. soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Aşağıdakilerden hangisi ilk sosyal politika önerilerinden birine sahip Fabian Topluluğu'nun mücadele için önerdiği alanlardan biri değildir?

- A) Çocuk ödemesi
- B) Gecekondu temizliği
- C) Sağlık hizmeti
- D) Emeklilik ödemesi
- E) Asgari ücret

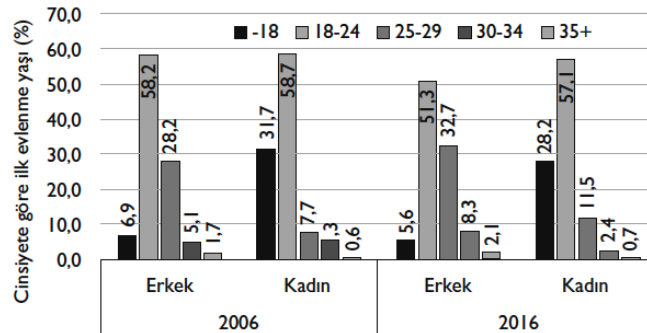
12- Ünite 5, sayfa 125 "Kendimizi Sınayalım Yanıt Anahtarı" 1. sorunun cevabı "c" olarak değiştirilmiştir.

13- Ünite 5, sayfa 125 "Kendimizi Sınayalım Yanıt Anahtarı" 6. sorunun cevabı "c" olarak değiştirilmiştir.

14- Ünite 7, sayfa 148 son paragrafın 4. satırına aşağıdaki içerik eklenmiştir.

Sosyal Güvenlik Kurumu, çalışan işçi, memur, esnaf, tüccar, çiftçi ve isteğe bağlı sigortalılara aktif sigortalı; emekli ya da halihazırda çalışmayan ama maaş alan gruba pasif sigortalı, bu iki grubun bakmakla yükümlü olduğu ve sigorta kapsamında olan grubu bağımlılar olarak isimlendirmektedir.

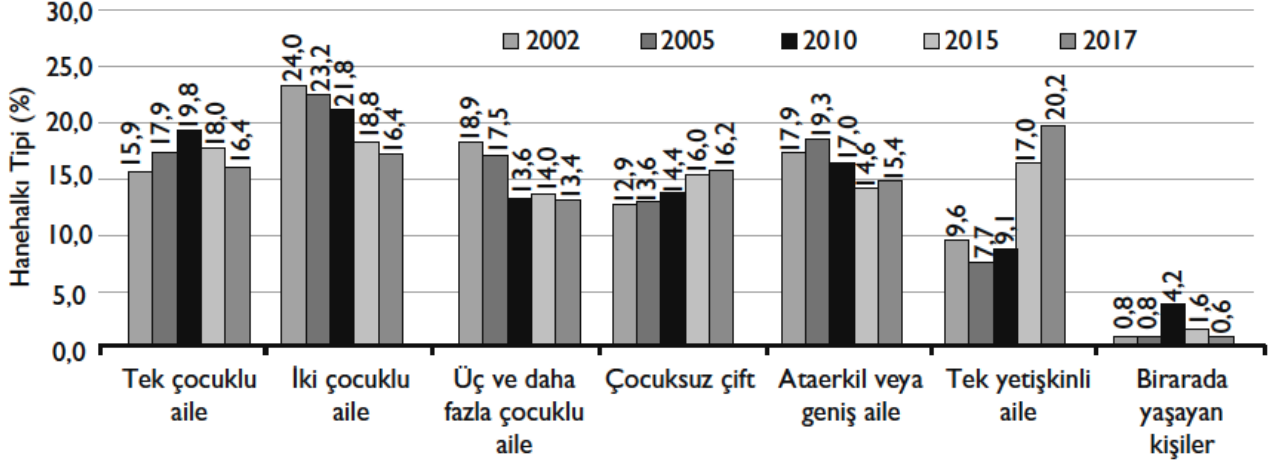
15- Ünite 7, sayfa 157, Grafik 7.11 ve altındaki paragraf aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

Şekil 7.11: Cinsiyete Göre İlk Evlenme Yaşı (%)

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından Aile Yapısı Araştırması, 2006 ve 2016 yılında yapılmıştır. Bu araştırmaların ilk evlilik yaşı bilgisi Şekil 7.11'de topluca görülmektedir. Bu araştırmaya göre Türkiye'de 2006 ve 2016'da kadınların yaklaşık %30'u 18 yaşından önce evlenmiştir. İster hukukun izin verdiği sınırlarda, yani anne babanın izinleri, mahkeme kararı ile olsun, ister hukuk dışı olarak olsun yüzde 30 yüksek bir rakam olarak görünmektedir.

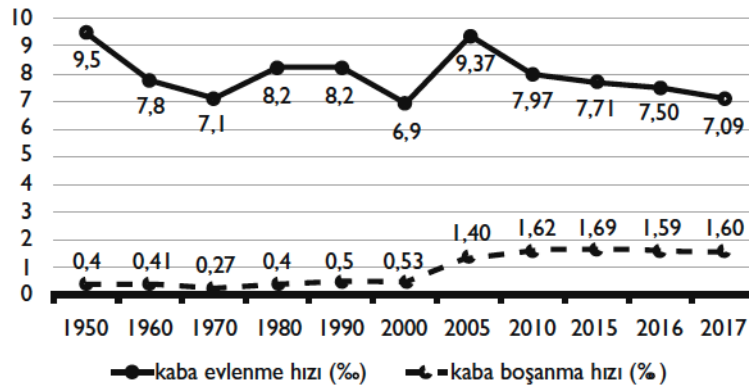
16- Ünite 7, sayfa 157, Grafik 7.12 aşağıdaki şekilde güncellenmiştir.

Şekil 7.12: Hanehalkı Yapısının Gelişimi

17- Ünite 7, sayfa 158'de yer alan Grafik 7.13 güncellenmiş, altında ve üstünde kalan paragraflar aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

Şekil 7.11'e göre kadınlar 24 yaşlarına kadar büyük oranda evlenmektedirler. Fakat Şekil 7.12, 2002'den sonra 2'den çok çocuklu ailelerinin oranlarının azaldığını göstermektedir. Nüfus içerisinde tek ebeveynli ailelerin en hızlı artan aile yapısı olduğu da gözlenmektedir. Bu değişimin nedenlerinden biri boşanma oranları olarak düşünülebilir. Şekil 7.13'de evlilik ve boşanma oranları görülmektedir. Tüm Dünya'daki değişime benzer şekilde Türkiye'de de evlilik oranları düşmekte, boşanmalar artmaktadır.

Şekil 7.13: Evlilik ve Boşanma Oranları

Türkiye'de 1950'lerde her bin kişiden 9'u evlenmiştir. Boşanma oranı ise, onbinde 4 gibidir. Grafikten 1950'lerden sonra evlilik oranlarının dalgalı bir seyir izlediği, 2005'den sonra ise sürekli azaldığı görülmektedir. Boşanma oranlarının da 2005'de bir basamak atladığı sonrasında yeni seviyeyi koruduğu görülmektedir. Bununla birlikte Türkiye'de boşanma oranları gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında çok düşük seyretmektedir. Bu da Türkiye'de evliliğin yaşam boyu olarak algılandığını göstermektedir.

18- Ünite 7, sayfa 159, 2. paragraf 1. cümlede Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı olarak değiştirilmiştir.